

ES Bendrasis Teismas panaikino tris pranešimus apie konkursą, pagal kuriuos kandidatai privalo kaip antrąją ir kaip bendravimo su EPSO kalbą pasirinkti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą

2012 m. gruodžio mėn. ir 2013 m. sausio mėn. Europos personalo atrankos tarnyba EPSO paskelbė *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* tris pranešimus apie atvirus konkursus rezervo sąrašui sudaryti¹. Šiuose pranešimuose iš kandidatų reikalaujama labai gerai mokėti pirmąją kalbą – vieną iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų (kurių tuo metu buvo 23), taip pat pakankamai gerai mokėti antrąją kalbą, kurią kiekvienas kandidatas pasirenka iš anglų, prancūzų arba vokiečių kalbų. Pasirinkta antroji kalba turėjo būti vartojama EPSO susirašinėjant su kandidatais, taip pat per atrankos procedūrą ir vykstant konkurso egzaminams. Pranešimuose nurodyta, kad šis apribojimas, be kita ko, pateisinamas tarnybos interesais, siekiant, kad kandidatai sugebėtų dirbti iš karto ir veiksmingai bendrauti kasdienėje veikloje, nes kitaip būtų smarkiai pakenkta institucijų veikimui.

Italija ir Ispanija Europos Sąjungos Bendrojo Teismo prašo panaikinti šiuos pranešimus apie konkursus. Šios dvi valstybės narės iš esmės mano, kad pranešimai yra diskriminaciniai ir pažeidžia tiek 1958 m. Reglamentu Nr. 1² nustatytą kalbinį režimą, tiek proporcingumo principą. Italija ir Ispanija ginčija kandidatams nustatytą pareigą pasirinkti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą ne tik kaip bendravimo su EPSO kalbą, bet ir kaip antrąją šių konkursų kalbą.

Šiandien paskelbtu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamus pranešimus apie konkursus.

Dėl kandidatų ir EPSO galimų bendravimo kalbų apribojimo Italija tvirtino, kad Sąjungos piliečiai turi teisę kreiptis į Sąjungos institucijas viena, nesvarbu kokia, iš 23 oficialiųjų jos kalbų ir turi teisę gauti atsakymą iš institucijų ta pačia kalba. Todėl minėtas apribojimas yra valstybių narių, kurių oficialioji kalba nėra anglų, prancūzų arba vokiečių, piliečių diskriminacija. Ispanija nurodė, kad šiuo apribojimu praktiškai suteikiamas konkurencinis pranašumas visiems kandidatams, kurių pirmoji kalba yra viena iš trijų nurodytų kalbų.

Primindamas šiuo klausimu Teisingumo Teismo priimtą sprendimą³, Bendrasis Teismas pabrėžė, kad nors institucijos gali savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais, vis dėlto ginčijamuose pranešimuose nurodytos institucijos šia galimybe nepasinaudojo, o pranešimai apie konkursus bet kuriuo atveju negali būti laikomi darbo tvarkos taisyklėmis. Todėl nesant kitų šį klausimą reglamentuojančių nuostatų, santykiai tarp institucijų ir jų pareigūnų bei

¹ Būtent, pranešimą apie viešą konkursą EPSO/AST/125/12 dėl asistentų audito, finansų ir apskaitos bei ekonomikos ir statistikos srityse rezervo sąrašo sudarymo (OL C 394 A, 2012, p. 1), pranešimą apie viešą konkursą EPSO/AST/126/12 dėl asistentų biologijos, gyvosios gamtos ir sveikatos mokslų, chemijos, fizikos ir medžiagotyros, branduolinių tyrimų, civilinės ir mechaninės inžinerijos bei elektros ir elektronikos inžinerijos srityse rezervo sąrašo sudarymo (OL C 394 A, 2012, p. 11) ir pranešimą apie viešą konkursą EPSO/AD/248/13 dėl administratorių (AD 6) pastatų saugumo ir statybos metodų inžinerijos srityse rezervo sąrašo sudarymo (OL C 29 A, 2013, p. 1).

² Iš dalies pakeistas 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958 10 6, p. 385; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 1 t., p. 3).

³ 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimas *Italija / Komisija* (C-566/10 P; žr. PS Nr. 153/12).

tarnautojų patenka į Reglamento Nr. 1 taikymo sritį. Tas pats pasakytina ir apie santykius tarp institucijų ir išorinio konkurso dalyvių, kurie iš esmės nėra nei pareigūnai, nei tarnautojai. Bendrasis Teismas pridūrė, kad, skirtingai nei Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), su ginčijamais pranešimais susijusioms institucijoms specialus kalbinis režimas netaikomas. **Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad ginčijami pranešimai pažeidžia Reglamentą Nr. 1 tiek, kiek jais bendravimas su EPSO apribojamas trimis minėtomis kalbomis. Vien šio motyvo pakanka šių trijų pranešimų panaikinimui pateisinti, ir nėra reikalo nagrinėti, ar jie lemia draudžiamą diskriminaciją dėl kalbos.** Bendrasis Teismas paaiškino, kad **kandidatas turi teisę pasirinkti paraiškos surašymo kalbą iš visų oficialiųjų kalbų**, o EPSO siunčiami pranešimai turi būti surašyti kandidato pasirinkta kalba. Tai, kad kandidatas vartos vieną iš trijų minėtų kalbų, nors būtų veikiau rinkęsis su EPSO bendrauti kita oficialiąja kalba, priešingai nei tvirtina Komisija, negali užtikrinti, kad kandidatų ir EPSO vieni kitiems siunčiami pranešimai bus aiškūs ir suprantami.

Dėl kandidatų pareigos kaip antrąją konkurso kalbą pasirinkti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą Bendrasis Teismas vėl priminė Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią pasirinkimo apribojimas keliomis kalbomis yra diskriminacija dėl kalbos. Akivaizdu, kad dėl tokios nuostatos kai kurie potencialūs kandidatai (tie, kurie pakankamai gerai moka bent vieną iš nurodytų kalbų) yra palankesnėje padėtyje, nes gali dalyvauti konkurse ir atitinkamai būti įdarbinti kaip Sąjungos pareigūnai arba tarnautojai, o kiti, kurie šių kalbų pakankamai gerai nemoka, dalyvauti negali. Bendrasis Teismas išnagrinėjo ginčijamuose pranešimuose nurodytus motyvus siekdamas nustatyti, ar tokia diskriminacija gali būti pateisinama.

Bendrojo Teismo nuomone, teiginys, jog dažniausiai tebenaudojamos anglų, prancūzų ir vokiečių kalbos, visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos institucijose nusistovėjusią kalbų naudojimo vidaus komunikacijoje praktiką, yra abstraktus teiginys be papildomų konkrečių nuorodų. **Negalima preziumuoti, kad naujai įdarbintas pareigūnas, kuris nemoka nė vienos iš institucijos bendravimo arba sprendimų priėmimo kalbų, negalės iš karto atlikti tai institucijai naudingo darbo.**

Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisijos pateikti statistiniai duomenys negali pagrįsti jos teiginių dėl Sąjungos institucijose vartojamų kalbų. Dėl užsienio kalbų mokymosi Sąjungos valstybėse narėse statistikos, kurią taip pat pateikė Komisija, Bendrasis Teismas mano, kad ji nepašalina diskriminacijos tikimybės. **Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Komisija neįrodė, jog ginčijamas apribojimas atitinka tarnybos interesą. Jo nuomone, kandidatų pareiga kaip antrąją kalbą pasirinkti anglų, prancūzų arba vokiečių kalbą nėra nei objektyviai pateisinama, nei proporcinga Komisijos siekiamam tikslui, būtent – įdarbinti iš karto gebančius dirbti pareigūnus ir tarnautojus.**

PASTABA: Apeliacinis skundas tik teisės klausimais dėl Bendrojo Teismo sprendimo gali būti paduotas Teisingumo Teismui per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą gavimo dienos.

PASTABA: Ieškiniu dėl panaikinimo siekiama panaikinti Sąjungos teisei prieštaraujančius Sąjungos institucijų teisės aktus. Tam tikromis sąlygomis valstybės narės, Sąjungos institucijos ir asmenys Teisingumo Teisme arba Bendrajame Teisme gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Jeigu ieškinyje pagrįstas, teisės aktas panaikinamas. Atitinkama institucija turi užpildyti teisės spragą, kuri gali atsirasti panaikinus teisės aktą.

Žiniasklaidai skirtas neoficialus dokumentas, neįpareigojantis Bendrojo Teismo.

Visas sprendimo tekstas bylose [T-124/13](#) ir [T-191/13](#) nuo jo paskelbimo dienos prieinamas CURIA tinklalapyje.

Kontaktinis asmuo: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127